

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mise preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 32 (622), 2. srpnja 2023.

KRALJICA

XIII nedjelja kroz godinu

OSTAVITI SVE

*Gledam mnoštvo što ide za tobom,
Gospodine, i sebe u mnoštvu,
željnom tvoje riječi.*

*Od svih koji te slijede ti tražiš
stalnost i nepodijeljenost srca.*

*Ostaviti sve može samo onaj
tko je prihvatio tebe kao sve,
kao najvišu vrijednost života.*

*Rasvijetli, Gospodine, tamu našega srca,
ozdravi nesigurnost naše vjere
da s potpunim predanjem, ustrajno i
vjerno, možemo hoditi putem tvoga
evanđelja.*

*Ne dopusti, Učitelju, da ostanemo na
polovici puta i tražimo prijeki put.
Podari nam radost hoda za tobom.*

**I. čitanje (2 Kr 4,8-11.14-16a), II. čitanje (Rim 6,3-4.8-11)
Evangelje po Mateju (Mt 10,37-42)**

UVJERENJE NE SMIJE BITI UVJETOVANO NI RODITELJSTVOM, NI BRATSTVOM ...

Obzirnost je nešto što je vlastito čovjeku, pa stoga može imati pozitivne i negativne posljedice na ljudsko življenje. Obzir može osobu sprečavati u slobodi, u osobnom opredjeljenju. Neki zajednički zakon 'guta' sve pojedinačno. Pojedinač se mora utopiti, žrtvovati obzirima, osobito obzirima prema roditeljima, bratstvu... Obzirnost, opet, može čovjeka spasiti od svojeglavosti, od dubinskog egoizma, od nezrelosti.

Tako je obzir neke spasio od nezrelog eksperimentiranja, a i od tragičnih svojeglavosti. Znači, potrebno je uočiti kriterij u čemu je obzirnost validna, a u čemu je štetna. Obzir treba uskladiti s većim principima, prema trajnim principima. Ipak, kada je u pitanju savjest, mislim, tada se ne bi smjelo podlijegati nikakvom obziru.

Savjest je iznad obzira. Sa savješću (svojom) čovjek ne smije praviti kalkulacije jer bi mu se to povratilo kao duševni nemir i nesigurnost.

Zato svatko treba poštivati slobodu savjesti. To spada u osnovni civilizacijski kodeks ljudskih osnovnih prava. Ipak, svi smo svjesni da je baš savjest jako puno ugrožena. Vrhunac kultiviranosti religijske i civilizacijske bit će slobodna ljudska savjest. To je, čini se, još san čovječanstva.

Isus se obraća apostolima i svim ljudima koji će njega slijediti. Postavlja odnos roditelja, djece i savjesti. Isus je izjednačen s ljudskom savješću, ljudskim opredjeljenjem. Iako su to čovjeku najbliži, ipak nisu niti mogu zagospodariti ljudskom savješću. Ne radi se ni o kakvom suprotstavljanju Isusa i roditelja, nego se govori o slobodi opredjeljenja.

Čovjek je slobodan opredijeliti se bez obzira na svoje roditelje i djecu. Kad Isus govori o ljubavi oca i majke više nego li njega, nije ga dostojan. Tim Isus ne umanjuje ljubav roditelja, nego stavlja apsolutnu istinu (ljubav, dobrotu... = Isus) iznad roditeljske ljubavi. Isto pravilo vrijedi za roditelje i za djecu.

Ovo je u konačnici zdravo i dobro za roditelje i za djecu. Ipak treba naglasiti da Ljubav Isusa ne isključuje ljubav roditelja, zato ne treba ih suprotstavljati osim u slučaju da jedna ljubav oduzima slobodu drugome. Izabrati vjernost Isusu znači znati reći nepravdi, znači boriti se protiv korupcije, itd. Čak vrlo često znači i karijeru žrtvovati.

Nema dvojbe da je vjera uvijek čin slobode. Slobodna od svih i svakih obzira. To je osnovno pravilo, ali nažalost uvijek ne poštivano. Nažalost, roditelji su vrlo često 'neobjektivni' i ne vide 'istinu' svojeg djeteta. I tako se događa da roditelji 'zadnji' saznaju istinu svojeg djeteta.

Da li su današnji roditelji previše 'zaljubljeni u svoju djecu? Vjerojatno je istinito da roditelji nisu objektivni prema svojoj djeci. To potvrđuju i narodne poslovice, pa i antropološka istraživanja. (O ovome je dosta pisao Weininger, Drugi pol).

Nažalost, kao da danas roditelji nisu snažni da vide realno svoju djecu. Pa tu se griješi počevši od izbora zvanja do zdravih i bolesnih prosuđivanja. Graditi svoju osobnost, samoga sebe, iziskuje spremnost na žrtvu, na nošenje sveg životnog križa.

Preskočiti taj životni križ je nemoguće ako čovjek želi biti osoba i slobodno odlučivati po svojoj savjesti. Tko god poštuje ljudsku savjest taj je se opredijelio za Isusa. Isus se izjednačuje sa slobodnom savješću, s čovjekovom slobodom.

Tko god ugrožava čovjeka taj ugrožava samoga Isusa. Isusovo izjednačavanje s ljudima, izjednačavanje Boga s čovjekom je nešto što cijelo kršćansko vjerovanje svodi na svakodnevno pošteno življenje. Kršćanstvo (vjera sljedbenika Isusa Krista) je prvenstveno konkretni život, a tek drugotno 'ideologija'.

Tako je kršćansko vjerovanje je vrlo jednostavno i vrlo zahtjevno. Zahtjeva odricanje svojeg egoizma, nošenje svojeg životnog tereta. Kristov nasljednik je svjedok transcendencije (božanstva). Tu slobodu čovjek ne smije žrtvovati ni bilo kojem obziru. Žrtvovanje obziru bilo bi propast i nemir čovjekove savjesti.

Marijan Jurčević, OP